

MERZİFON BELEDİYESİ İŞ ve YAŞAM MERKEZİ MİMARİ PROJE YARIŞMASI

MİMARİ AÇIKLAMA RAPORU

I.PROBLEM TANIMI

Yarışma alanı çeşitli sorun ve potansiyelleri birlikte barındırır. Alanın sergilediği problemler şu şekilde özetlenebilir (Şekil 1);

- Parselin sıkışıklığı ve kamusal kullanıma yönelik bir hedef içeren yapının yakın çevresinde açık alan / kentsel boşluk yokluğu,
- Yarışma alanının kuzey ve güney kısımları arasındaki kopukluk,
- Alan içi ve çevresinde yaya hareketi kısıtlılığı ve tekdüzeliği,
- Program [arsa büyüklüğüne oranla] yoğunluğu ve bunun beraberinde getirdiği, boşluk azlığı ve 3 boyutlu algı/deneyim kısıtlamaları,
- Yapının kompakt ve içe dönük niteliğinden ötürü kentle kurduğu ilişki kısıtlılığı.

Alanın sunduğu potansiyeller ise şu şekilde sıralanabilir;

- Alanın kuzey ve güney kısımlarını birbirine 'teyelleylebilme kapasitesi',
- Alanın tanımlandığı parsel çevresindeki yaya hareketlerini regüle edebilme ve zenginleştirme kapasitesi,
- Parsele ait tanımlanan imar ve yapı düzeninin sunduğu hacimsel olanaklar,
- Yıkılacak yapının kaliteleri ve bellek değeri.

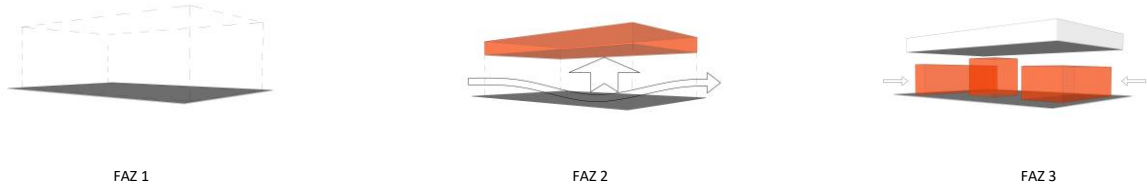
Şekil 1. Yarışma alanının mevcut durumu

Bu veriler doğrultusunda aşağıdaki saptamaları yapmak gerekir;

Program yoğunluğunun kaçınılmaz olarak dikte ettiği (ve belli niteliklere sahip mevcut mütevazı bir kitle yerine daha ağır bir kitle empoze eden); masif, geçirimsiz, sağır, ağır ve etrafındaki yayalaştırma bölgeleri arasında engel teşkil edici sonuç ürünün üstesinden gelmek üzere, kalıpları aşan, 'kutunun dışında' (*out of the box*) ve yanal düşünmeye dayalı, alternatif bir strateji kaçınılmaz hale gelmektedir. Böylesi bir yaklaşım ışığında, basit, yalın şemaya dayalı, ancak

provakatif ve iddialı, hatta rutin *mimari düşünce kalıpları tersyüz edildiğinde* kolayca açığa çıkıveren bir çözümü keşfetmek, mevcut koşullara bambaşka bir perspektiften bakarak bu çözümün perdesini kaldırmak gerekir.

Bu bağlamda, öneri çözüm, yapı programını konvansiyonel kalıplardan kurtaran radikal bir morfolojik yaklaşım sunarak (Şekil 2), **‘yapının altını parçalayıp üzerini ise örtmeyi’** hedefler. Böylece problem olarak ortaya konan; boşluk, üç boyutlu algı, insan hareketliliği ve geçirgenliğinin sağlandığı bu mimari öneri, sunulan problemi kentsel bir boyutta çözüme taşır. Öneri şema yapı programı gereksinimlerini eksiksiz karşılarken kentsel yaşama getirdiği zenginleşmeyi bir katma değer olarak sunar.

Şekil 2. Öneri şemanın yalın morfolofik teması

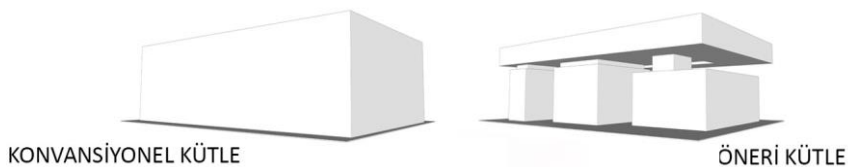
II.ÇÖZÜM ÖNERİSİ

KONSEPT

Sözü edilen kalıp dışı bakış açısı kapsamında bina programı ile imar ve inşa konvansiyonları verilen sınırlar içinde tersyüz edilerek, plan düzleminde program öğelerinin arasında kurgulanacağı varsayılan *‘boşluk’*, kesit düzleminde *‘kurucu öge’* haline getirilerek dış mekanlarla *‘hemhal’* edilmiştir (Şekil 3). Dolayısıyla, öneri şema, zemin seviyesinde (ileride *‘kentsel halı’* olarak tanımlanacak satıhta) konumlanmış *‘üç adet parçalı yüzer kitle ve bunların üzerini kentsel bir saçakmışçasına örten bütüncül tek kitleden ibarettir’* (Şekil 4).

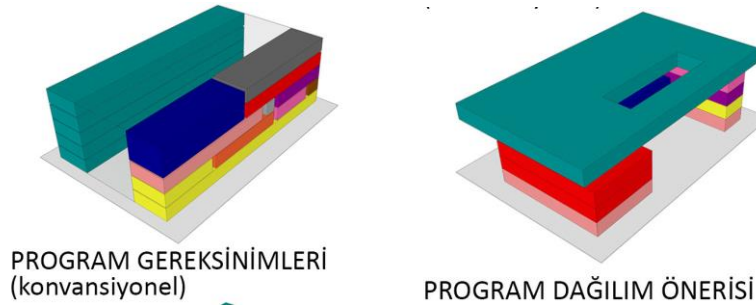

Şekil 3. Yapının yerden koparılması ile zemin kotunda elde edilen boşluk (kent odası)

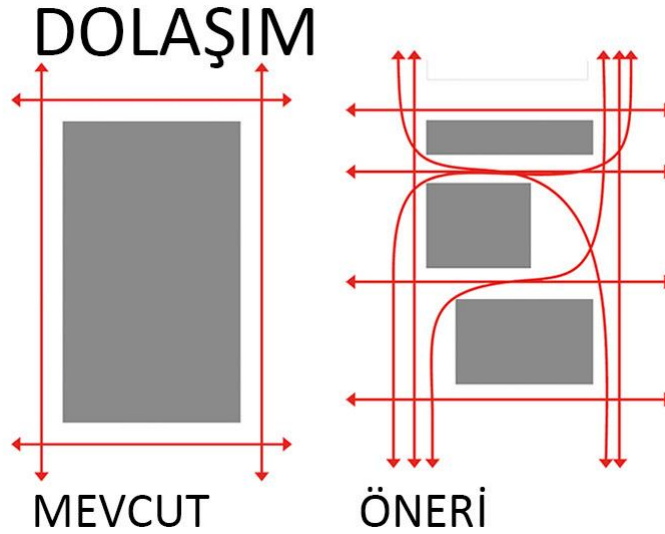

Şekil 4. Öneri şemanın konvansiyonel blok çözümü karşısındaki geçirgenlik avantajı

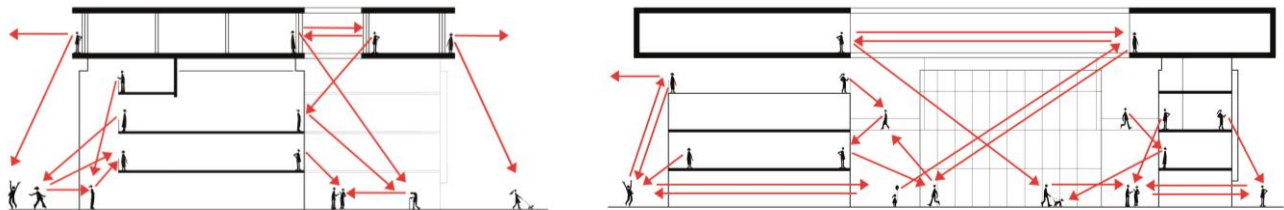
Bina programının en önemli ve geniş bileşenlerinden olan ofis işlevi, konvansiyonel olarak üst üste katlardan oluşan çok katlı blok tipolojisi yerine, yerden kopartılmış ve tek düzlemde açık ve esnek bölünebilir / kiralanabilir ofis düzenlemelerine imkan veren tek bir yatay blok olarak yorumlanmıştır (Şekil 5). Bu sayede, programın yoğunluğunun getirdiği sıkışıklık ve boşluk kısıtlaması ortadan kaldırılarak yapı serbest kılınmıştır. Yapı zemin katta tamamen geçirgen hale getirilmiş, çok yönlü ve çok seçenekli dolaşımlardan oluşan ve *düz-ayak* bir insan hareketliliği sunulmuştur (Şekil 6) ki bu da yapıyı kente entegre eden temel unsurlardandır. Bu hareketlilik yapının birbirinden kopuk kitlelerinin ve bu kitlelerin çeşitli kotlarındaki işlevlerin birbirlerine farklı vistalar sunduğu *zengin ve üç boyutlu bir görsel ilişkiler silsilesi* sunar (Şekil 7).

Şekil 5. Konvansiyonel işlev gruplaması anlayışının tersyüz edilmesi ile oluşan 3 boyutlu şema

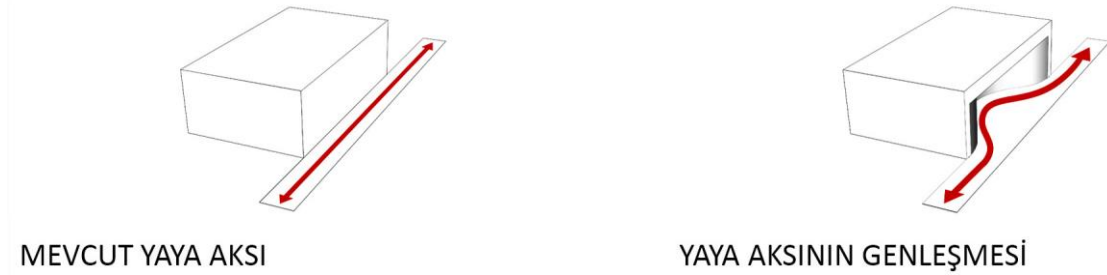

Şekil 6. Konvansiyonel imar blokunun dikte ettiği sirkülasyon kısıtlılığı ve öneri şemanın sağladığı sirkülasyon zenginliği

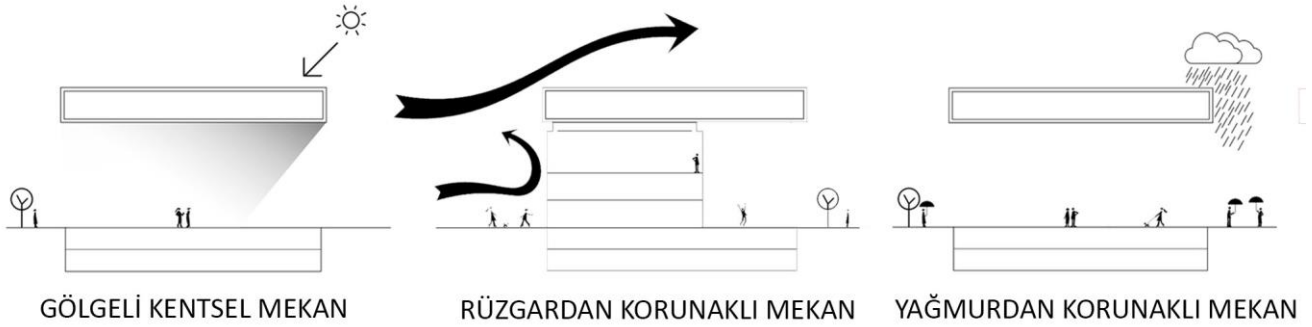

Şekil 7. Yapının sunduğu 3 boyutlu görsel ilişkiler/etkileşimler ve algılar

Yine bu yerden kopartılmış ofis kitlesi sayesinde, tanımlı bir kentsel boşluk elde etme olanağı yaratılmıştır (Bkz. Şekil 3). Bu kentsel boşluk mevcut yayalaştırılmış ve kentsel canlılığı barındıran sokağın bir genişleme yaratarak parselin içine uzanmasından ibarettir (Şekil 8). Ayrıca bu boşluk kışın yağmur ve kardan yazın güneşten, ayrıca kuzey güney doğrultusunda esen hakim rüzgarlarla batıdan esen sert rüzgarlardan da *korunaklı* bir '**kent odası**' sunmaktadır kentliye (Şekil 9)... Bu kent odası kentsel etkinliklerin de düzenlenebileceği ve tam kalbinde kültür etkinliklerinin yer aldığı, zemin katta ise kafe işleviyle desteklenmiş, canlandırılmış bir kentsel donatı haline gelir (Şekil 10). Bu yeni odak noktası güneyde Hamamlar Caddesi (Sepetçi Sokak) ve kuzeyde ise Müftü Vehbi Caddesi arasındaki hareketliliği birbirine akıtırken kültürel ve rekreatif işlevlerle filtre eder.

Şekil 8. Mevcut yayalaştırılmış sokağın genişletilerek parsel içinde bir kent odası oluşturulması

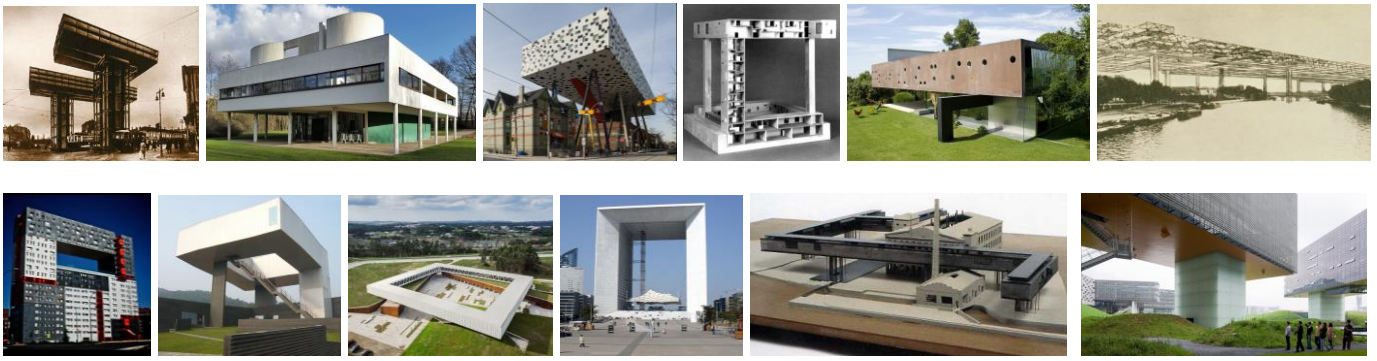

Şekil 9. Yapının altında yaratılan ve doğa koşullarından korunaklı kentsel boşluk (Kent Odası)

Şekil 10. Yapı altındaki kent odasının yaşamla hemhal olması

Yapıyı yerden yükseltmek ve koparmak suretiyle kentsel/doğal zeminin kentliye armağan edilmesine yönelik mimari stratejinin kökenleri, El Lisitzky'nin Wolkenbügel'inden Le Corbusier'in Villa Savoye'una, Y.Friedman'ın spatial city'sinden, Spreckelsen'in La Defence'ına ve Pauhof'un 'tuchfabrik' ve 'expo' şemalarına, MVRDV'nin Mirador Binası'dan Rem Koolhaas'ın Boredaux Evi'ne, Alsop'un OCAD Üniversitesi Sharp Center binası'na, Jorge Maelha'nın Obidos Park Ana Binası'ndan Steven Holl'un Nanjing Müzesi'ne, Yatay Gökdelen'ine veya Vanke Center Kompleksi'ne kadar uzanan ortak bir yaklaşımın türevidir. Mevcut alanın ve bina ihtiyaç programının yarattığı yoğunlaşma koşulları, bu köklü modernist arkitektonik taktiğe (Şekil 11) bir kez daha başvurulması için çok uygun bir ortam hazırlar....

Şekil 11. Yapının yerden koparılması taktiklerine ilişkin modern mimarlık tarihinden örnekler

Öneri konsept, bu potansiyel ortamı kullanarak, katların üstüste konulmasına dayalı alışıldık tutumu, 3 boyutlu bir matris veya 3 boyutlu bir bulmaca niteliğindeki yeni kurgulandırma stratejisi ile yer değiştirir. 'İş' ve 'yaşam' kavramlarını birleştirecek böylesi bir programın sıradan apartman üretme teknik ve stratejileri ile gerçekleştirilmesi, kentlerdeki monotonluğu ve kimliksizliği körüklemesi yerine, problemin içeriğine uygun, özgün ve yenilikçi bir ürünün düşünsel altyapısını oluşturmak hedeflenmiştir. Bu nedenledir ki, öneri çözümün, bina programını 'yeniden yoğurma' ve kitle tektoniğini 'tersyüz etme' suretiyle takındığı bu tavır, alışlagelmiş yapı biçimlendirme yaklaşımlarına karşı eleştirel bir taktiktir.

YEREL REFERANSLAR

Bu kadim mimari taktik, Merzifon, Amasya ve yakın çevresinin yerel mimarlık ürünlerinden oluşan fiziki çevrede de düşünsel ve 'yerli' kaynaklarını bulur. Kentin küçük parçalı yapıların kümelenmelerinden oluşan morfolojisi, geleneksel konut mimarlığındaki zemin ve üst kat ayrışmasına dayalı mimari tektonik dil gibi yerli unsurlar, yukarıda tanımlanan alternatif mimari taktikle doğrudan örtüşür niteliktedir.

Bu çerçevede, sözü edilen 'üç bloklu' öneri, yerel geleneksel kent dokusunun küçük parçalı yapısından referans alır (Şekil 12) ve yapının insan ölçeğinde geleneksel dokuya entegre olmasını sağlar. Böylece öneri yapı kentin içinde ada ölçeğindeki bir 'engel' olmaktan çıkar ve kentinin tesadüfen ve/veya kasıtlı olarak bir araya geldiği, mahalle meydanı niteliğinde, farklı halk

kesimlerinin içinde (ve altında) ergidiği bir pota olmak üzere biçimlenir. Yapının altında oluşturulan bu yeni boşluk, merkezde bir odak oluşturan ve üzerindeki kitlede açılan lineer boşluktan başını gökyüzüne uzatan simgesel ağacın altında yarattığı samimi atmosferdeki eğlence, eğitim, dinlenme, alış-veriş faaliyetlerinin birarada ve eşzamanlı yer aldığı bir yeni mecaza haline gelmiştir. Diğer bir deyişle, yapı artık kentin ta kendisidir (Şekil 13) (Ayrıca Bkz. Şekil 10)...

Şekil 12. Öneri çözüme referans olan parçalı yerel kent dokusu

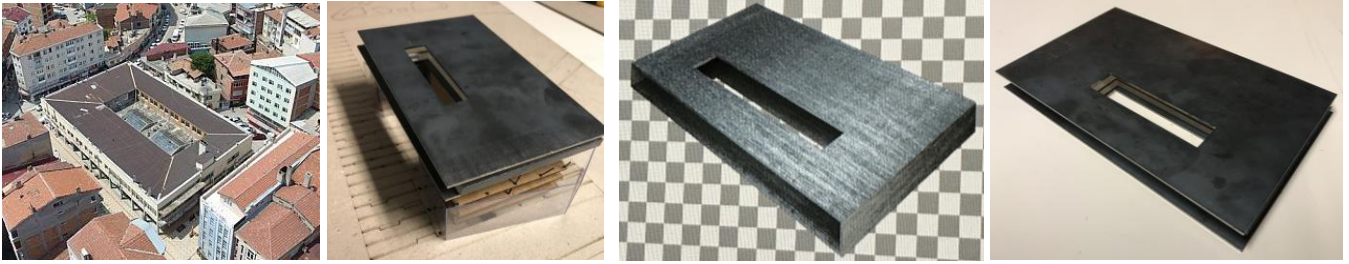
Şekil 13. Yapı altındaki 'kent odası' ve kent yaşamıyla yapının entegrasyonu

Yine bu çerçevede, mevcut han yapısının dönemsel ve tipolojik nitelikleri, dolu-boş ilişkileri, orantısı ve kentsel bellekteki yeri (Şekil 14), her ne kadar bu yapı yıkılmak durumunda da olsa, *anısının 'elüstünde tutulması'*, dolaylı atıf ve çağrışımlarla *selefinin halefi anısına bir saygı duruşunda bulunması gereği* tasarıma bir girdi oluşturmuştur.

Şekil 14. Yapının üstünde konumlanan ofis kitesinin han tipolojisine dolaylı atıfları

Yerden yükseltile kitle planimetrik olarak bölgedeki gerek geleneksel han (örn. *Taşhan, Bimarhane, Cincihan, Millet Han v.b.g.*) ve bedesten tipolojisine, gerekse mevcut (yıkılacak) han yapısına bir atıftır (bkz. Şekil 14). Yerden koparılan kitle her ne kadar geleneksel bir tipolojiye atıflar içerse de gerek yeni bir yapı oluşu gerekse yapım teknolojisi itibariyle **yeni bir çağın ifadesini** taşımaktadır ve bu ifade malzemenin dokusunun aktardığı teknolojik dili ile de ayrı bir katmanda desteklenmiştir / vurgulanmıştır (Şekil 15).

Şekil 15. Kütlesel tektoniğindeki geleneksele referanslar ile malzeme ve doku ölçeğinde kendi çağdaşlığının ifadesi olarak malzeme teknolojisi dilinin kullanımı

Yükseltilmiş yatay kitlenin altında yer alan blokların parçalı yapısıysa, yukarıda da değinildiği üzere, geleneksel Amasya ve Merzifon (ve çevredeki, *Safranbolu v.b. gibi, Kuzey-Orta Anadolu kent dokusundaki*) sivil mimari yapılanmasına dolaylı göndermeler yapar (Şekil 16).

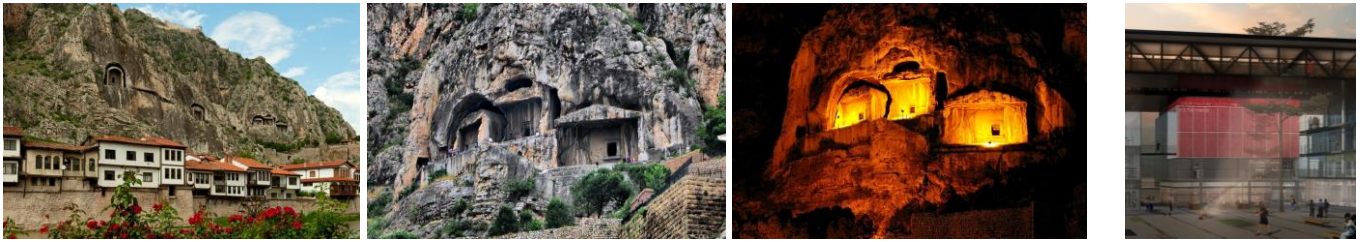
Şekil 16. Geleneksel sivil yöre mimarlığının parçalı yapısı ile öneri çözümün blok yapısı arasındaki kavramsal ilişki

Bu duruma ek olarak ise, geleneksel Amasya ve Merzifon mimarisindeki (örn. Sarı Konak ve Taşhan'da gözlenebilen) *'kat ayrışması'* dili olarak tanımlanabilecek *'koparılmış üst kitle'* etkisine dayalı mimari dil (Şekil 17), öneri şemada asal rol üstlenen *'yüzer üst kitle'* konsepti için önemli bir ilham kaynağı olmuştur.

Şekil 17. Geleneksel yöre mimarisinde üst kat tektoniği ve öneri çözümün çağdaş vernaküler yorumu

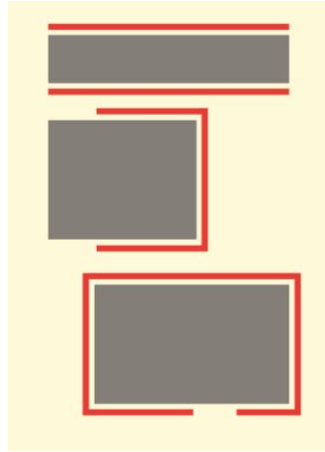
Oluşturulan kent boşluğunun çeşitli derecelerde kuşatılmışlık sunarak zemindeki kullanıcıya çeperler tanımlaması, tanımlanan bu hacmin kullanıma biçimi gözönüne alındığında, Yeşilirmak boyunca uzanan Harşena Dağı ve önündeki yatay parçacıl yalıboyu evleri yapılanmasıyla, Amasya coğrafyası ve topoğrafyasının soyut bir mikro ölçekli modelini sunar. Bu yeni mikro-coğrafyada stratejik bir konumda (ve *havada asılı olma etkisiyle*) yer alan Çok Amaçlı Salon'un sahip olduğu *'prizma içinde prizma'* dili ile Harşena Dağı Pontus Kral Kaya Mezarlarının sergilediği *'kaya içindeki masif kitle'* dili arasındaki ilişki de, bir tür dolaylı atıf olarak öneri tasarımın düşünsel düzleminde yer tutar (Şekil 18).

Şekil 18. Yöredeki yapı çevreye kimliğini veren unsurlardan biri olan kaya mezarları ve öneri çok amaçlı salonun formuyla ilişkisi

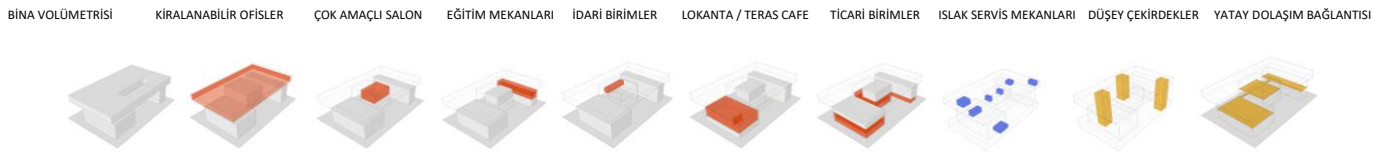
İŞLEVSEL / MEKANSAL KURGU

Düşünsel kökenleri ve kavramsal zemini yukarıda tanımlanan öneri projenin şeması, işlevsel ilişkiler ağının mekansallaştırılmasındaki kurgunun da rasyonel bir tabana oturtulmasını sağlar. Öncelikle, yapının yaşayabilmesi ve işleyebilmesi için önemli bir unsur olan ticaret aktivitesi ve bu işlevin sokak (ve sokaktaki insan hareketliliği) ile teması meselesi, programın yorumlanmasında temel girdilerden biri olarak ele alınmıştır. Bu nedenle mevcut esnafa ait dükkanlar ve diğer dükkanların tümü zeminle (dolayısıyla sokak ile) doğrudan temas edecek şekilde, üç bağımsız kitlenin en alt katlarına (asma katlı dükkanlar şeklinde) yayılarak düzenlenmiştir (Şekil 19). Bu düzenlemenin bir diğer sebebi ve sunduğu avantaj da; Doğrudan sokaktan düz-ayak ulaşılan dükkan teması ile programın yoğunlaşmasında rol oynayan sirkülasyon miktarının minimize edilmesidir.

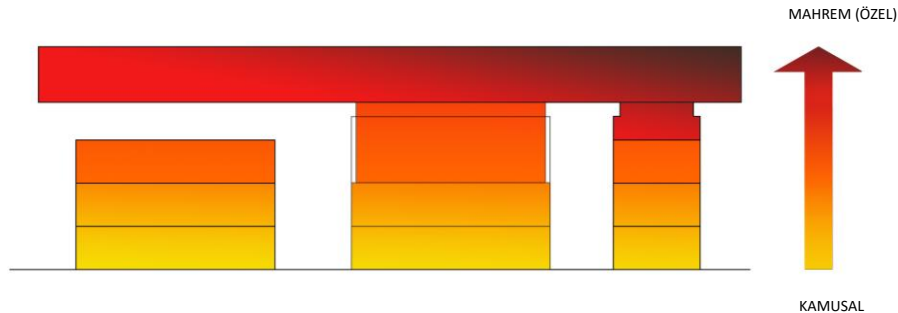
Şekil 19. Ticaret (ve vitrin) yüzeyi = sokak seviyesindeki maksimize edilmiş temas yüzeyi

Sözkonusu bu üç blokta yer alan fonksiyonlar, gerek bina işlev programının mantığına uygun kümelenmelere, gerekse çevresel verilere göre gruplanmıştır. Arsanın kuzey kenarını tutan blok üst katlarında eğitim birimlerini barındırır. Trafikten uzak, görece sessiz bir konuma yerleştirilmesi eğitim işlevinin doğasıyla uyumludur. Orta blok, batıdaki Muammer Aksoy Sokağından bağımsız bir giriş alma olanağı sunduğundan ve yine trafikten uzak sessiz bir konumda yer aldığından çok amaçlı salon ve sergi gibi kültürel işlevlere ayrılmıştır. Güneyde cadde kenarında yer alan blok ise lokantayı bünyesinde barındırır. Bu kitle üzerindeki ofis kitlesinden tamamen koparılmış olup, gerek restoran gerekse - koparılan kısımda konuşlanan - terasının kentin işlek ve açıklığı (dolayısıyla panoraması) daha geniş olan bir konumda yer alması sağlanmıştır (Şekil 20). Dolayısıyla, lokanta, hem ana cadde hem de oluşturulan iç meydanla üst kottan görsel temas ve etkileşim halindedir; ve bu yüzden de canlı bir röper (*hub*) olarak öngörülmüştür. Her üç blokun alt katları ise yukarıda açıklandığı gibi dükkanlara ayrılmış ve bu sayede *temas yüzeyi ile ticari yüzey eş kılınmıştır* (Bkz. Şekil 19).

Şekil 20. İşlevlerin 3 boyutlu matris içindeki dağılımı

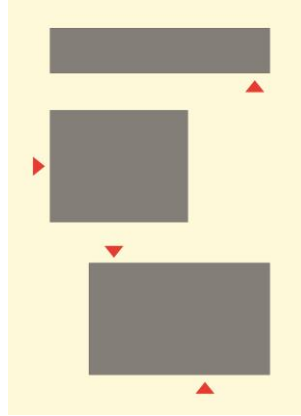
Öneri mekan örgütlenmesi, planimetrik düzlemdeki zonlamasının yanısıra, 3. Boyutta da kamusalda özele (ve mahreme) doğru bir derecelenme üzerine kurgulanmıştır (Şekil 21).

Şekil 21. Yapının kesit uzleminde zeminden yukarıya doğru ve kamusaldan özele (mahreme) doğru değişen mahremiyet hiyerarşisi şeması

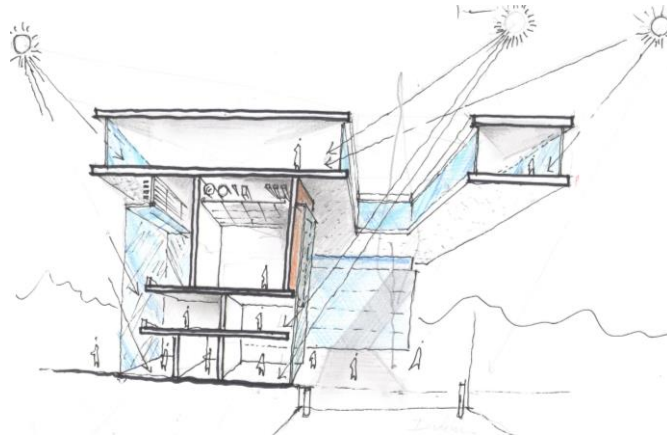
Girişlerin dağılımı ise şu ilkeler doğrultusunda belirlenmiştir;

Yapının otopark girişi ile bodrum kattaki teknik mekan ve ticari depoların servis girişi, yarışma alanının güney çeperinden Hamamlar Caddesi üzerinden alınmış ve doğrudan yapı çekirdeklerine ulaşım sağlanmıştır. Yapının 3 bloğunun girişleri ise barındırdıkları işlevlere uygun olarak, her bloktaki çekirdeğin çevredeki hareketlere cevap vereceği şekilde konumlanmış ve çekirdeklerin açılış yönleri de bu veriler doğrultusunda yönlendirilmiştir (Şekil 22).

Şekil 22. Yapının girişleri ve bloklarla ilişkileri

Yapının 3 boyutlu mekansal örgütlenmesi, kullanıcılara sunduğu çoklu vistalar ve sağladığı 3 boyutlu sosyalleşme imkanlarını yanısıra (bkz. Şekil 7), üzerindeki örtücü kitlenin ve bu kitle içindeki ışık yırtığının konumlanması ile **zengin ışık-gölge ilişkileri** de yaratır (Şekil 23). Bu çerçevede, işlev gruplanması 3. boyuttaki bu ışık-gölge teması ile de ilişkili olarak konumlandırılmıştır.

Şekil 23. Yapının morfolojisinin sunduğu ışık-gölge zenginliği ve bu ışık-gölge temasının işlevsel konumlanmaya etkileri

Yalnızca çekirdek ve servis mekanlarının planimetrik ve volumetrik kompozisyonundaki dengeli dağılımı (Bkz. Şekil 20) değil, düşey dolaşımın ve acil çıkışların optimal dağılımı ile mekansal kurgu etkin ve verimli kılınmıştır. Kendi düşey sirkülasyon çekirdekleriyle bağımsız olarak çalışan blokların, (yeraltındaki otopark katlarındakine ek olarak) 2. kat seviyesinde de yatay olarak köprülerle bağlanması suretiyle **yatay-dikey ulaşım sürekliliği** ve **döngüsünün** kesintisiz kılınması sağlanmıştır (Bkz. Şekil 20).

Bina konfigürasyonunun baş aktörlerinden biri olan yatay ofis kitlesi, **esnek bölünebilme (ve dolayısıyla bağımsız kiralanabilme)** olasılıkları sunar, ve bu olasılıklara dair kombinasyonlardan bazıları şunlardır (Şekil 24);

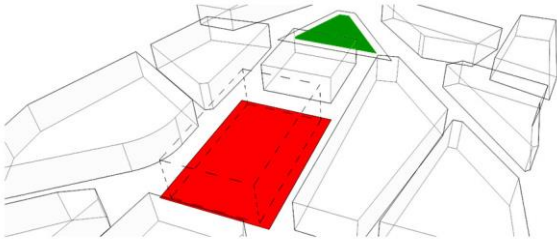
Şekil 24. Ofis mekanının esnek bölünebilme ve bağımsız kiralanabilme olanakları ve Ofis Kitlesinin İmge ve Marka Değeri

Bu özgün mimari aracılığıyla oluşturulan ‘**yüzer ofis**’ kimliğiyle ve imgesiyle de, kiralanabilir bu ofis mekan(lar)ına ‘**pazarlanabilir bir marka değeri**’ kazandırması hedeflenmiştir.

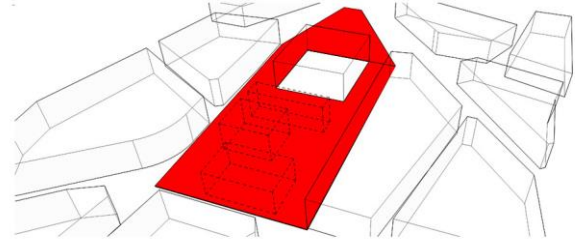
KENTSEL TASARIM İLKELERİ

Başta da tartışıldığı üzere, öneri proje, her ne kadar mimari ölçekte bir sonuç ürün sunsa da, temel kararları kentsel kökenlidir ve kentin bu bölgesinin raporun başlangıcında saptanan sorunlarına çözümler üretir. Kentin merkezindeki geleneksel dokunun Cumhuriyet Caddesi ile diagonal olarak bölünmüşlük (ve koparılmışlık) probleminin üstesinden gelmek ve bu iki bölünmüş parçadaki kentsel hayatın entegrasyonun sağlanması için tarihi merkezle bütünleşen bir kentsel kuşak tasarımı öngörülmüştür. Bu bağlamda, öneri proje kurgusu, Hamamlar Caddesi ve Müftü Vehbi Caddesi arasında kalan ve batısında Muammer Aksoy Sokak doğusunda ise Han Sokak ile tanımlı alanı, içinde mevcut (ve yarışma alanının kuzeyinde kalan) adayı da içine alacak şekilde bir bütün olarak ele alır. Bu bölgeyi, bloklaşma önerisinin yanısıra, **peyzaj** öğelerini de kullanarak bir ‘**kentsel hali**’ olarak tanımlar ve bu genişletilmiş alanın içindeki (yani yarışma parselinin hemen kuzeyindeki) mevcut ada bloğunun güneyine (Acıbadem Sokaktan Hamamlar Caddesine doğru) 3 yeni blok daha ekleyerek tüm bu bölgeyi akışkan bir kentsel mecra haline dönüştürür. Komşu adaların çeperleri ve hatta iki cadde arasını bağlayan alanın bütüncül bir

zemin olarak ele alınması suretiyle şema mimari kalıplarını aşarak kentsel hedeflerine ulaşır. Dolayısıyla yeni önerinin etki alanının (Şekil 25) genişletilerek sözkonusu *kamu yatırımının kentliye dönüşüne* yönelik bir mecra hazırlanır.

MEVCUT KOPUK PARSELASYON/ KENTSEL PEYZAJ

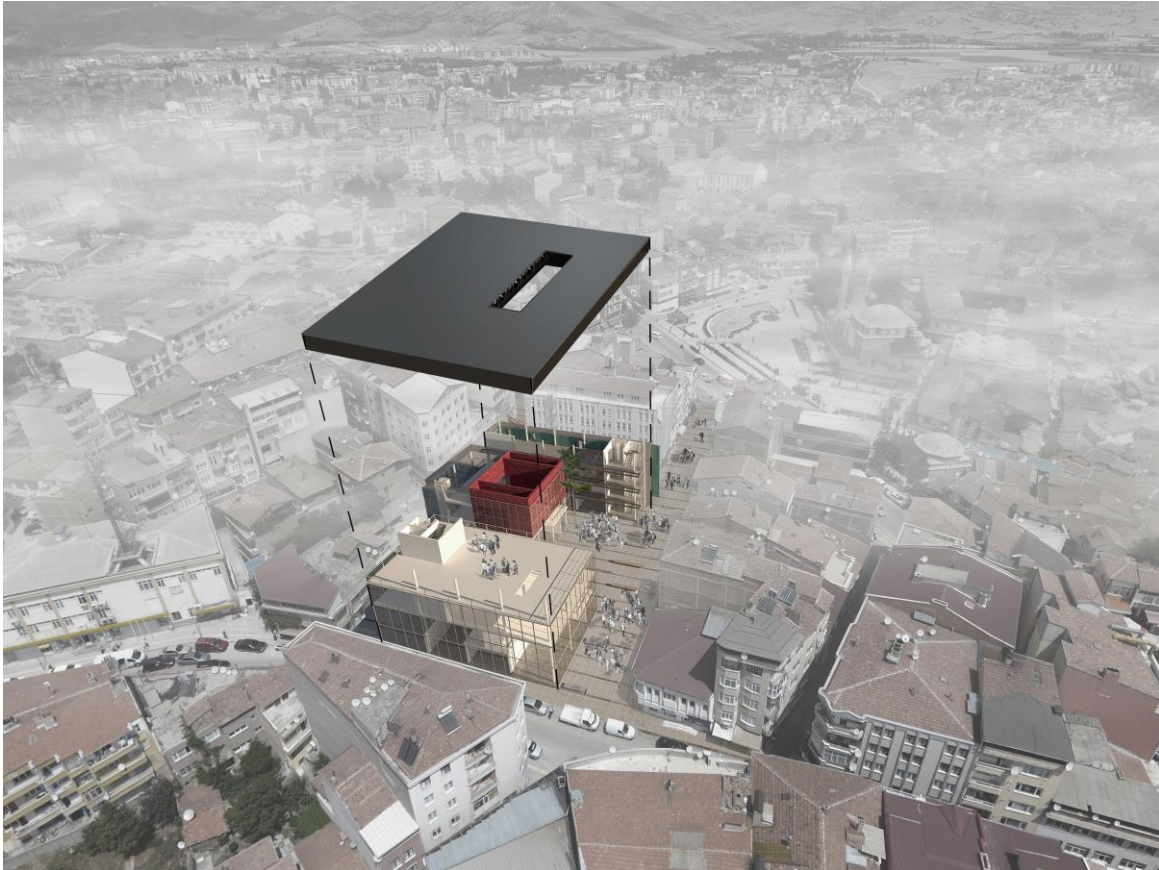
PEYZAJDA ÖNERİ 'KENTSEL HALI' YAKLAŞIMI

YARALI GELENEKSEL DOKUNUN PANSUMANINA YÖNELİK 'TEYELLEME' YAKLAŞIMI

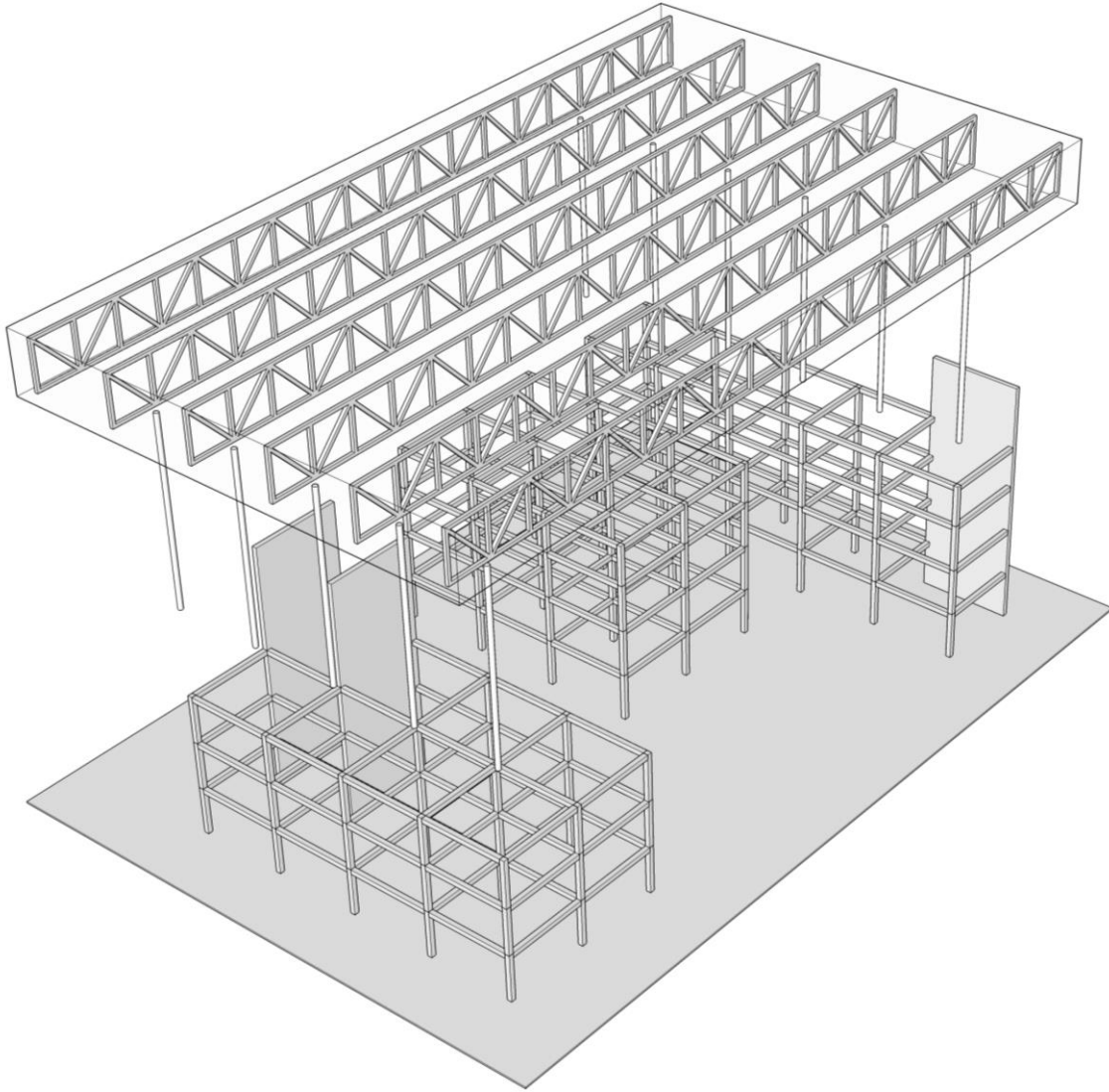
KENT PEYZAJINDA ÖNERİ 'KENTSEL HALI' YAKLAŞIMI

Şekil 25. Kentsel bir halı olarak yapı çevresi peyzaj ilkeleri

TAŞIYICI SİSTEM İLKELERİ

Bu kavramsal, işlevsel ve mekansal organizmayı taşıyan 'iskelet sistemi' de yapının özgün ruhuna uygun olarak tasarlanmıştır. Altta yer alan 3 blokun 5.⁶⁰m'lik aks sisteme dayalı betonarme karkas sistem ile taşındığı, üstte yüzen kitlenin ise alttaki kolon askılarına karşılık gelecek şekilde kuzey-güney doğrultusuna uzanan çelik makaslar ile taşınarak, bu makasların yalnızca her iki uçtaki kolon dizilerince mesnetlendiği bir taşıyıcı sistem öngörülmüş, bu iki farklı sistem yapı çekirdeklerinde yer alan betonarme perdeler ile birbirine kenetlenmiş ve yanal yüklere mukavim hale getirilmiştir. Bu taşıyıcı strüktür sayesinde, yapı tektoniğinin temel unsuru olan alttaki parçalı kitleler ve üstteki yatay kitle arasında hedeflenen görsel kopma algısı olanaklı kılınmış ve **mimari ile strüktür arasında bir düet** sağlanmıştır (Şekil 26).

Şekil 26. Yapının taşıyıcı sistemi; makaslı üst kitle ile karkas alt bloklar

SÜREÇ

